

[Iver Poulsen.]

piller her for det første ved de almindelige regler i vor retspleje, og det tror jeg ikke er klogt, i hvert fald ikke før man har hørt retsmyndiges mening om sagen. For det andet vil bestemmelsen betyde øgede besværligheder for de mennesker, loven kommer til at angå. Det betyder øgede omkostninger og øgede besværligheder for en principal og hans 20-årige funktionær i f. eks. Ringkøbing, hvis de skal have deres mellemværende afgjort ved sø- og handelsretten i København, og u hensigtsmæssigt er det, når man i Vestjylland har et udmærket retsvæsen med den lige så udmærkede vestre landsret. For det tredje går bestemmelsen direkte imod en naturlig decentraliseringsbestrebelse.

Endelig er lovforslagets nr. 7 uklar og derfor uheldig. Ifølge funktionærloven har funktionærer ret til at organisere sig, og den ansatte har ret til at forhandle igennem sin organisation, men hvis nu en ansat tilhører en mindre talstærk organisation, så fratager man ham altså hans forhandlingsret og tvinger ham, hvis han vil bevare denne ret, over i eller ind i, hvis han står uden for en organisation, den største og stærkeste organisation; det finder vi i alt fald ikke rimeligt. Og hvordan så med arbejdsgiveren? Skal han være forpligtet til kun at forhandle med den stærkeste organisation, selv om han inden for sin egen virksomhed kunne have lyst til at forhandle også med andre funktionærer end netop medlemmerne af denne den stærkeste organisation?

Til slut vil jeg gerne sige, at mit parti ikke føler sig overbevist om, at der for tiden er noget særligt behov for et politisk initiativ eller i det hele taget for yderligere lovgivning på funktionærområdet; men rent principielt må vi foretrække, at en sagkyndig kommission og ikke et politisk folketingsudvalg foretager undersøgelser og belysning af de spørgsmål, som eventuelt måtte være af interesse på dette meget betydningsfulde lovgivningsområde. I øvrigt

må vi afvente resultatet af den kommende udvalgsbehandling, før vi kan tage stilling til lovforslaget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Henry Christensen fristede mig næsten over evne ved at bebrejde mig, at jeg havde sagt for lidt om lovforslaget, og jeg vil gerne trøste det ærede medlem med, at jeg godt kunne have cause-ret over åndsproduktet gennem længere tid, især hvis jeg som det ærede medlem hr. Iver Poulsen havde givet mig til at diskutere den tekniske opbygning.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, som jo dvælede ved lovforslagets nr. 2 om godtgørelse for usaglig afskedigelse, at det ærede medlem kunne måske tænke sig den ændring, at bestemmelsen gælder, hvor der enten ingen overenskomst er, eller hvor overenskomsten stiller funktionæren ringere end efter lovforslaget. Jeg peger på det, fordi jeg tror, det er et synspunkt, der vil gå igen over for flere af bestemmelserne.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen har fuldstændig ret i, at det er meget vanskeligt at formulere bestemmelserne i § 10, og teknisk er forslaget behæftet med væsentlige mangler, men det mener jeg ikke der er anledning til at diskutere her, det kan man diskutere i udvalget. I øvrigt ved jeg slet ikke, hvad der reelt vil komme ud af forslaget vedrørende § 10, men alle disse tekniske enkeltheder kan jo tages op.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg sige, at jeg er da fuld af beundring, når det ærede medlem giver udtryk for, at arbejdsgivernes opfattelse ikke påvirker hans samvittighed — det glæder mig oprigtigt. Men hvis det ærede medlem ønsker en forhandling med positiv udgang, synes jeg ikke det ærede medlem skulle have kørt problemerne omkring voldgift og organisationsforhold så hårdt op, som han gjorde. Det tydede nemlig ikke på ønske om at skabe oplæg til forhandling også med os.

I anledning af det ærede medlem hr.